

Den sidste sag på dagsordenen var:

21) Forespørgsel nr. F 46:

Forespørgsel til erhvervsministeren:

»Hvad agter regeringen med baggrund i den såkaldte Funderrapport at gøre for at bevare Danmark som søfartsnation med danske søfolk om bord?«

Af Tommy Dinesen (SF) og Kjeld Rahbæk Møller (SF).

(Forespørgslen anmeldt 28/3 96. Fremme af forespørgslen vedtaget 10/4 96).

Formanden:

Jeg skal oplyse, at afstemninger om eventuelle motiverede dagsordener udsættes til tirsdag den 30. april.

Begrundelse

Tommy Dinesen (SF):

Vi havde en diskussion for et års tid siden, og den mandede ud i, at der blev nedsat et udvalg med direktør Funder som formand. Det, der så er sket i løbet af det sidste års tid, er, at der er fremlagt og gennemgået nogle forslag, og det er SF's opfattelse, at de forslag, der foreligger, bør diskuteres her i Folketingssalen, så de, der har lavet arbejdet, også føler, at det bliver taget alvorligt. Vi føler også, det er vigtigt at få offentligt frem, hvilken kurs regering og Folketing vil afstikke for dansk søfart i fremtiden.

Besvarelse

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

I morgen er det netop et år siden, Folketinget pålagde regeringen at nedsætte et udvalg bestående af medlemmer fra handelsflådens organisationer og med Søfartsstyrelsens direktør som formand. Udvalget skulle stille forslag til, hvordan Danmark kan bevare sin status som en betydende søfartsnation med danske søfolk om bord på skibene, og udvalget har arbejdet med et kommissorium, Folketinget havde fastlagt, og uden at regeringen blandede sig i arbejdet. Nu foreligger betænkningen med de søfarendes bud på, hvad der kan gøres, og dagens spørgsmål lyder naturligt nok: Hvad vil regeringen så gøre?

Før jeg går over til besvarelsen, synes jeg, det er vigtigt at få slået fast endnu en gang, at søfart nok er det mest globaliserede erhverv, vi har.

Danske rederier, danske skibe og danske søfolk har i mange år måttet konkurrere direkte med rederier, skibe og søfolk fra hele verden. Budskabet om globaliseringens vilkår er nu ved at brede sig til andre dele af dansk erhvervsliv, men det er ikke nogen nyhed for søfarten.

På trods af en massiv konkurrence fra billiglændene i ikke mindst Sydøstasien og nu også Østeuropa er dansk søfart fortsat i verdensklasse. Søfarten beskæftiger i dag 20.000 danskere og bidrager til samfundsøkonomien med en nettovalutaindejsling på 6 mia. kr. om året.

Man kan roligt sige, at den globale konkurrence har været hård kost for det meste af Europa. De fleste europæiske lande har oplevet en betydelig udflykning af tonnage, og mange arbejdspladser er gået tabt. Danmark er faktisk et af de få lande, hvor det er lykkedes at fastholde en betydelig handelsflåde.

Selv om den fremgang, der har været i beskæftigelsen, er gået til udenlandske søfarende, er det vigtigt at fremhæve, at det faktisk også er lykkedes at fastholde dansk beskæftigelse. Det skyldes bl.a., at rederierne har formået at udnytte en række fordele ved globaliseringen, og en anden forklaring på den danske succes er, at skiftende regeringer har bakket rederierne op med gode rammebetingelser – igen godt bakket op af Folketingets partier.

Udvalget fremhæver DIS, altså Det Internationale Skibsregister, som en væsentlig del af forklaringen på, at dansk søfart stadig er konkurrencedygtig med brug af danske søfolk, også selv om der er sket en strukturel forskydning mellem de forskellige kategorier af søfarende. Jeg læser i det hele taget en stigende opbakning til DIS i udvalgets betænkning, f.eks. med hensyn til DIS-lovens § 10, der regulerer de overenskomstsmæssige forhold. Den største del af udvalget foreslår, at reglen ikke ændres nu, og det gør man i tillid til, at parterne selv kan aftale sig ud af eventuelle problemer.

Jeg synes, det er godt, at flertallet i udvalget er nået frem til den løsning, for der har været megen debat om netop den paragraf. Man skriver, at løsningen bør bestå i, at parterne aftaler spilleregler, som kan sikre udenlandske overenskomster på et internationalt acceptabelt niveau og give de danske organisationer adgang til forhandlingerne, og jeg synes, det er fint, at flertallet i udvalget er indstillet på at give aftalemodellen en chance i en 2-årig periode.

Men selv om erhvervet og myndighederne gør, hvad de kan, betyder globalisering også